

25. OŽUJAK 2005.

ZKŽ – SVJETSKI DAN MOLITVE

**Poziv na rast: »Što god vam rekne, učinite!«
(Iv 2,5)**

»Kao što idemo naprijed prema postajanju jednoga apostolskog tijela, s poniznošću primjećujemo našu potpunu ovisnost o Bogu i našu osobnu i zajedničku potrebu za nastavkom obraćenja u Gospodinu...«¹

Svjetska skupština ZKŽ-a u Nairobiju nas je pozvala i ohrabrila da prepoznamo neke potrebe u nacionalnim zajednicama koje potvrđuju smjer na koji smo pozvani, a to je raspoznavanje, slanje, podupiranje i vrednovanje jedni drugih u misiji kao apostolskoj zajednici. Nemamo dvojba da smo u ZKŽ-u povlašteni jer imamo organizaciju koja nas formira i oprema s potrebnim sredstvima da živimo taj izazov. Ali u isto vrijeme smo neprekidno pozvani i izazvani da ozbiljno shvatimo naš poziv članova ZKŽ-a. Trostruki aspekti ZKŽ-a su naša *specifična duhovnost, život u zajednici i poslanje* koji savršeno odgovaraju zahtijevanoj orijentaciji za podjelu odgovornosti u služenju koje možemo ponuditi; stalno raspoznavanje, slanje, podupiranje i vrednovanje. To znači da smo više nego ikada pozvani biti vjerni životu koji smo izabrali kako bismo izrazili našu kršćansku vjeru. Naš smisao za podjelu odgovornosti povećat će se ako svatko od nas shvaća formaciju ozbiljno. Shvaćamo da ZKŽ kao poziv propisuje jedinstven način življenja koji nadmašuje ono što držimo običnim kršćanskim životom. Stoga je potrebno da ostanemo postojani i dosljedno zagrlimo sva tri aspekta ZKŽ-a. Ako ne uspijemo ostati predani našim godišnjim duhovnim vježbama, dnevnim molitvama predanja (svjesnosti), služenja drugima i susreta u malim skupinama, onda nismo vjerni našoj karizmi.

To je razlog zbog kojega trebamo ponovno naglasiti osnove našega poziva. Važno je da članovi ZKŽ-a u Africi, Pacifiku Azije, Europi, Sjevernoj Americi, srednjoj, istočnoj i Latinskoj Americi shvaćaju način života ZKŽ-a na isti način. Premda će specifičnost našega života, kao pojedinačnih članova, uvijek biti drukčija, osnove našega poziva ne smiju biti drukčije. Ove osnove imamo jasno izražene u »Karizmi ZKŽ-a« (promijenjeno izdanje, prosinac 2001)². To je razlog zbog kojega su se zastupnici okupili u Nairobiju držeći potrebnim preporučiti da se svi naši formacijski programi trebaju temeljiti na promijenjenom izdanju »Karizme ZKŽ-a«.

S kojim izazovima se suočavamo kao članovi ZKŽ-a i kao organizacija na putovanju, polazeći od našega izbora?

Kao članu ZKŽ-a želja da ostanem vjeran ignacijanskoj duhovnosti od mene će zahtijevati neprestano čitanje znakova vremena i otkrivanje mogućnosti i izazova s kojima se suočavam. Ovi izazovi mogu biti golemi i da, mogu se bojati nepoznatoga. Kao prosječna osoba često sam iskušavan osjećajem da moja uloga nije važna širem društvu. Nakon svega vladam se kao pijun u široj shemi stvari, bez obzira jesam li seljak, običan radnik, student ili nezaposlen. Čak i ako jesam neutjecajna osoba, odakle ću početi? Moj osjećaj služenja drugima, koji bi trebao zračiti iznutra, zahtijeva da krenem od mjesta gdje jesam. Moja obitelj, prijatelji i znanci, kolege i zaposlenici bi trebali osjetiti toplinu ZKŽ života u meni. Ako unesem ove nutarnje osjećaje u malu skupinu ljudi u čijem životu sudjelujem, bit ću uključen u međusobno raspoznavanje, slanje, podupiranje i vrednovanje čime će moje služenje dobiti mogućnost rasta. Ako ovo dosljedno činim, naša vidljivost kao tijela vjernika u društvu učinit će svoje i manifestirati se socijalnom odgovornošću. Mogu se nadahnuti Isusovim odgovorom učenicima Ivana Krstitelja: »Podite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli, slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje« (Lk 7,20–22). Stalno se ispitujem: u kojoj je mjeri moj život svjedočenje kakvo nastojim da bude. Utjecaj moga nadahnutu služenja može biti daleko ispod onoga za koje mislim da jest.

Shvaćam ovo iz iskustva Blažene Djevice Marije, naše Gospođe. Marija je puna milosti i biva izabrana od Boga. »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj«, bilo je Marijino »da« Božjemu planu spasenja. Njezina poslušnost pokrenula je proces moga spasenja. Učinila je to uz velik rizik svoga osobnog života. Stoga sigurno razumije moje osobne poteškoće. Osim toga, Marija me uvijek potiče da činim sve što Isus kaže. Nalazim hrabrost u njoj i tražim potporu u raspoznavanju onih odluka koje Gospodin traži od mene u danom trenutku moga života. »U svrhu postizanja toga cilja svatko je pozvan živjeti u stavu raspoloživosti, uvijek spreman preispitati svoj osobni način djelovanja i razmišljanja, istodobno nastojeći integrirati iskustvo, refleksiju i djelovanje.«³

² *Progressio*: dopuna br. 56, prosinac 2001.

³ *Progressio*: dopuna br. 56, prosinac 2001.; *Karizma ZKŽ-a* (revidirano), str. 7.

Kao zajednica mi se moramo pitati: što je naša snaga? Kvaliteta zajednice koju gradimo ovisit će o kvaliteti njezinih pojedinaca koji su cigle gradnje. »Zajednica se nada da su njezini članovi ljudi molitve, sposobni slušati Gospodinove želje, sposobni raspoznati između mnogo životnih poziva onaj koji najbolje odgovara gradnji Gospodinove vlade.«⁴ Za početak, naš ZKŽ-ovski način djelovanja nam može pomoći u uspješnu izvršavanju mnogih aktivnosti koje sačinjavaju naše živote. Drugo, u ZKŽ-u imamo obvezu prema izabranom načinu života i zajedničkom naslijeđu koje možemo podijeliti s drugima na bilo kojem polju, a što će povećati stvarnost koju žive. U našem zajedničkom naslijeđu središnje mjesto imaju duhovne vježbe koje nas potiču na neprestan dijalog s Gospodinom i našim iskustvima. Stoga nacionalni formacijski tim neprestano nudi članovima nacionalne Zajednice takvu formaciju koja omogućava i koja transformira članove u kontemplativce u akciji. Na ovaj način članovi ZKŽ-a će uvijek biti izazvani da promatraju potrebe društva oko sebe. Ali da bismo bili učinkoviti, moramo biti jasni i precizni u svojim ciljevima. Trebamo redovito vrednovati svoje sposobnosti i prema tome restrukturirati našu organizaciju. Činimo ovo zato što shvaćamo kako nismo u mogućnosti odgovoriti na sve potrebe jer se ne možemo rastrgnuti. Da bismo bili učinkoviti, činimo izbore služeći se Ignacijevim kriterijima.

Naš glavni izazov, kao zajednice, jest održati jasnoću naše vizije primljene iz Nairobija, zadržati usredotočenost i ne odvratiti se od cilja (ne dati se smesti). Postoje razne udruge koje ispunjavaju različite potrebe, ali koja je naša glavna sposobnost u ZKŽ-u? Mi smo tijelo laika formiranih na ignacijanskoj duhovnosti. Ignacijanska duhovnost je nadahnjujući izvor koji zauzima središnje mjesto u načinu života ZKŽ-a i koji je sposoban preoblikovati našu stvarnost. To je naša glavna sposobnost. To je razlog da »duhovne vježbe nisu neobvezno iskustvo, odraditi ih ili ne, odnosno jednom napravljene pohraniti ih u arhiv prošlosti«.⁵ Znamo da s ovim izvorom možemo poboljšati odnose između ljudi, i shvaćanja, i kvalitetu života. Znamo da ova duhovnost pročišćava naše nutarnje motive, dovodi do djelovanja i da je njezina primjenjivost velika. Zato za nacionalnu zajednicu zajednička misija postaje prirodan izdanak promišljena formacijskog programa. Zajednička misija je žarišna točka ujedinjenja naših organizacijskih napora, čak i ako su pojedini članovi uključeni u različite aktivnosti. Kao zajednica nastojali smo biti postojani u onome čemu smo se predali, no valja stalno vrednovati naše promjenjive okolnosti i pitati Gospodina što drugo možemo činiti kao apostolsko tijelo.

Pitanja za razmišljanje:

1. Pruža li mi naša formacija bit ZKŽ-ovskog načina života? Na koji način formacija izaziva u meni želju da se pridružim Gospodinu u izgradnji njegova kraljevstva?
2. Obnavljam li ignacijansko nadahnuće godišnjim duhovnim vježbama kao stalnim izvorom rasta? Koje izazove sam iskusio u svojim naporima? Kako mi se može pomoći da ih prevladam?
3. Osjećam li se opunomoćen i ohrabren susretima svoje male zajednice i/ili formacijskih programa dovoljno da izrazim Gospodnju ljubav drugima?
4. Kao tijelo vjernika (ZKŽ) kako odgovaramo na aktualne potrebe oko nas? Što nam je još potrebno za rast u ovome pravcu?
5. Jesmo li raspravljali o iskustvima i dijelili očekivanja onih s kojima smo povezani tijekom ZKŽ-a (udrugom)?
6. S kojim izazovima se susrećem na ovom ZKŽ putovanju?
7. Koje odredbe (pripreme) postoje u mojoj nacionalnoj zajednici koje doprinose mome duhovnom rastu kao pojedinca?
8. Što mislim o rastu moje zajednice prema apostolskom tijelu?

Neka se svi ujedinito u njemu.

Levi Matseshe
Savjetnik

⁴ Progressio: dopuna br.56, Prosinac 2001; Karizma ZKŽ-a (revidirano)

⁵ Progressio: dopuna br. 56, Prosinac 2001; Karizma ZKŽ-a (revidirano)